

Remissvar från Sävsjö kommun 2019-04-10

Näringsdepartementet 103 33 Stockholm

Betänkandet SOU2019:9 Privat initiativrätt – Planintressenters medverkan vid detaljplanläggning¹

Sammanfattning

Sävsjö kommun anser att nuvarande förhållanden fungerar bra. Att införa ytterligare privat initiativrätt i processen kring detaljplanläggning ger inte bättre förutsättningar att planera för långsiktigt goda miljöer.

Kommunens bedömning

Sävsjö kommun har endast i enstaka fall lämnat planbesked. I stället har önskemål om att påbörja en planprocess hanterats på annat sätt. Först tas frågan upp till behandling med de politiker som kan anses vara berörda och därefter har - om politiken vill - ett avtal som reglerar kostnader mm tecknats med beställare. För övrigt har det efter PBL's införande alltid funnits aktuella översiktsplaner som inom kända och rimliga ramar har varit styrande för utvecklingen.

Kommunen understryker i förekommande fall att en påbörjad planprocess bara är en lämplighetsprövning. Det går inte att lämna några utfästelser om hur planprövningen kan sluta. Det är en demokratisk process där alla berörda ska få framföra sina synpunkter. Det har också ansetts som viktigt att till en beställare framhålla att det är allmänna intressen som ska gå före enskilda intressen.

Inför en planprocess upprättas ett förslag som initialt bara är ett förslag. Planprocessen medger att relevanta synpunkter ska kunna beaktas och ska därför påverka det förslag som senare ska ställas ut och granskas. En påbörjad detaljplaneprocess kan resultera i att ett planförfarande eventuellt avslutas utan något antagande.

Kommunen konstaterar att frågan om att planpröva ett ärende har successivt växt i omfattning under de senaste decennierna. De utredningar som erfordras har efterhand numera utökats. Ibland kan kraven på underlag till mycket enkla planer kännas alltför tung och omfattande. Om det – enligt betänkandet - ska förtydligas i PBL att enskilda planintressenter ska få ta fram planeringsunderlaget finns en stor risk att detta kan medföra onödigt byråkratisering och därmed mer krångel. Till exempel kanske man i så fall bör ställa krav på någon utökad form av certifiering för alla inblandade. I en glesare bebyggd del av landet kan detta få som följd att det blir svårare och dyrare att få fram rätt kompetens om man formaliserar vem som kan upprätta planeringsunderlag.

Enligt nuvarande förhållande har kommunen huvudansvaret för hela planprocessen. Detta bör inte luckras upp. Även nu kan en konsult på en privat intressents uppdrag och med kommunens godkännande kommunicera direkt med Länsstyrelsen om vilka planeringsunderlag som behövs.

Lämplighetsprövning genom detaljplan eller direkt i ett bygglov är i princip en likartad prövning. En bygglovprövning skulle aldrig kunna lämnas till en privat intressent. På samma grunder bör det kommunala planmonopolet fullt ut bibehållas.

Ändra inte i PBL för ofta

Allmänt sett är det olyckligt att PBL ändras nästan med någon slags regelbundenhet. I en mindre kommun med liten förvaltning känns det ofta svårt att hänga med då det varje halvår eller år kommer nya regelverk. Mot den bakgrunden anser kommunen att de förändringar i lagtexten till PBL som föreslås i betänkandet inte är absolut nödvändiga. Mycket går att lösa utan att man behöver lagreglera om detta.